

8 Нека пристигне на него раззореніе ненаданно : и примката мѸ, която скры, нека го улови : нека падне у нея въ раззореніе.

9 Я дѸшата ми ще сѧ весели въ Господа, ще сѧ радѸва во спасеніето МѸ.

10 Сичките кости мои ще речатъ : Господи, кой ли є подокенъ на Тебе, (Ты) Който освободѸвашъ сиромашатъ ѿ по силныатъ мѸ, и сиромашатъ и бѣдныатъ ѿ оногова който го разграбѸва?

11 Бдигнахасе (противъ ми) свидѣтели неправедни, и пытаха ме (за нѣща) които азъ не знаехъ.

12 Воздадохъ ми зло вмѣстѸ добро : скѸдость въ дѸшата ми.

13 Язъ Ѹбаче, когато они бѣха въ скорбь, вблачехусе во вретѸще : смирихъ въ постъ дѸшата ми : и молитвата моя се врѸщаше въ пазѸхата ми.

14 Приносехусе както камъ пріателя, както камъ брата ми : преклонювахусе ухиленъ, каквото когато (нѣкой) плаче за майка (си).

15 Но они се возрадѸваха за бѣдносттата моя, и собрахасе заеднѸ : собрахасе на противъ ми никаквите, а азъ не знаехъ : раскъ снѸваха ме и не престѧнѸваха :

16 ЗаеднѸ съ лицемѣрны насмѣшницы въ гозбы, скѸрцахъ на мене зжбыте си.

17 Господи, кога ще видишъ? освободи дѸшата ми ѿ впѸстошеніето имъ, Ѹединенната моя ѿ львовете.

18 Язъ ще Те пѣснословимъ въ голѣмо собраніе : междѸ многочисленны людіе ще Те славимъ.

19 Дано не бы се зарадѸвали за мене оніа които ми враждѸватъ неправеднѸ : които ме ненавидятъ безъ причинѧ нека си не помигѸватъ сосъ Ѹчите (за присмѣхъ).